

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 197/21
V Lucemburku dne 10. listopadu 2021

Rozsudek ve věci T-612/17
Google a Alphabet v. Komise (Google Shopping)

Tribunál v podstatné části zamítl žalobu společnosti Google proti rozhodnutí Komise, jímž bylo konstatováno, že tento podnik zneužíval svého dominantního postavení, když zvýhodňoval vlastní srovnávač zboží oproti konkurenčním srovnávačům zboží

Tribunál potvrdil pokutu ve výši 2,42 miliardy eur, která byla společnosti Google uložena

V rozhodnutí ze dne 27. června 2017 Komise konstatovala, že společnost Google ve třinácti zemích Evropského hospodářského prostoru¹ zneužívala svého dominantního postavení na trhu všeobecného vyhledávání na internetu, když zvýhodňovala vlastní srovnávač zboží, tedy službu specializovaného vyhledávání, oproti konkurenčním srovnávačům zboží. Komise měla za to, že výsledky vyhledávání zboží pomocí univerzálního vyhledávače společnosti Google byly v případě výsledků ze srovnávače zboží této společnosti umístěny a zobrazovány poutavějším způsobem než v případě výsledků z konkurenčních srovnávačů zboží. Dále konstatovala, že posledně uvedené výsledky, které se zobrazovaly jako prosté generické výsledky (ve formě modrých odkazů), měly proto – na rozdíl od výsledků ze srovnávače zboží společnosti Google – tendenci se na obecných stránkách s výsledky vyhledávání této společnosti kvůli regresním algoritmům propadat na nižší pozice.

Komise uložila společnosti Google za toto protiprávní jednání peněžitou sankci ve výši 2 424 495 000 eur, přičemž k zaplacení částky 523 518 000 eur byla společnost Google povinna společně a nerozdílně se svojí mateřskou společností Alphabet.

Společnosti Google a Alphabet podaly proti rozhodnutí Komise žalobu u Tribunálu Evropské unie.

Tribunál dnešním rozsudkem **žalobu obou společností v podstatné části zamítl a pokutu, kterou jim Komise uložila, potvrdil.**

1. Tribunál uznal, že sporné jednání narušuje hospodářskou soutěž

Tribunál nejprve uvedl, že samotné konstatování dominantního postavení podniku – byť je takového rozsahu jako v případě společnosti Google – neznamená vůči dotyčnému podniku žádnou výtku, i když má tento podnik v úmyslu expandovat na sousední trh. Tribunál nicméně konstatoval, že **pokud společnost Google na svých obecných stránkách s výsledky vyhledávání zvýhodňovala prostřednictvím přednostního zobrazování a umístění vlastní srovnávač zboží, zatímco výsledky konkurenčních srovnávačů na těchto stránkách prostřednictvím klasifikačních algoritmů odsouvala na nižší pozice, odchýlila se od pravidel hospodářské soutěže na základě výkonnosti.** V důsledku tří specifických okolností, a sice i) rozsahu návštěvnosti generované univerzálním vyhledávačem společnosti Google pro srovnávače zboží, ii) chování uživatelů, kteří se zpravidla zaměřují na výsledky umístěné na prvních pozicích, a iii) významného podílu „odkloněné“ návštěvnosti v rámci návštěvnosti srovnávačů zboží a nemožnosti tuto odkloněnou návštěvnost účinně nahradit, totiž sporné jednání mohlo mít za následek oslabení hospodářské soutěže na daném trhu.

¹ Belgie, Česká republika, Dánsko, Německo, Španělsko, Francie, Itálie, Nizozemsko, Rakousko, Polsko, Švédsko, Spojené království a Norsko.

Tribunál rovněž poznamenal, že s ohledem na všestranné zaměření univerzálního vyhledávací společnosti Google, který je nastaven tak, aby indexoval výsledky veškerého možného obsahu, se postup, kdy je na stránkách s výsledky vyhledávání společnosti Google zvýrazněn pouze jeden druh specializovaného výsledku, a sice její vlastní výsledky, jeví jako do jisté míry neobvyklý. Univerzální vyhledávač je totiž v zásadě otevřená infrastruktura, jejíž účel a smysl tkví v tom, že může být otevřena výsledkům zvenčí, tj. od třetích zdrojů, a může tyto zdroje uvádět, což ji obohacuje a zajišťuje její věrohodnost.

Tribunál měl dále za to, že se posuzovaná věc týká podmínek, za kterých může společnost Google poskytovat službu univerzálního vyhledávání na základě přístupu k obecným stránkám s výsledky vyhledávání prostřednictvím konkurenčních srovnávačů zboží. V tomto ohledu uvedl, že obecná stránka s výsledky vyhledávání má takové vlastnosti, že ji lze přirovnat k základnímu zařízení, jelikož v současné době neexistuje žádná skutečná ani potenciální alternativa, která by ji mohla na trhu ekonomicky přijatelným způsobem nahradit. Tribunál ovšem potvrdil, že není nutné, aby každé jednání týkající se přístupu k takovému zařízení bylo posuzováno z hlediska podmínek pro odmítnutí dodávek, které jsou uvedeny v rozsudku Bronner², jehož se společnost Google dovolávala na podporu své argumentace. Tribunál v tomto kontextu konstatoval, že se sporné jednání nezakládá na odmítnutí dodávek, nýbrž na tom, že společnost Google přistoupila k rozdílnému zacházení svědčícímu pouze ve prospěch jejího vlastního srovnávače, takže výše zmíněný rozsudek se v posuzovaném případě nepoužije.

Nakonec Tribunál uvedl, že rozdílné zacházení ze strany společnosti Google je založeno na původu výsledku, tedy na tom, zda pochází z jejího vlastního srovnávače nebo ze srovnávačů konkurenčních. Tribunál tedy rozhodl, že **společnost Google fakticky upřednostňuje vlastní srovnávač před konkurenčními srovnávači, a nikoli jeden lepší výsledek před druhým.** Tribunál v tomto ohledu poznamenal, že i kdyby byly výsledky z konkurenčních srovnávačů relevantnější, nikdy by s nimi – co se týče jejich umístění a zobrazení – nemohlo být nakládáno obdobně jako s výsledky ze srovnávače společnosti Google. Je pravda, že společnost Google v mezidobí konkurenčním srovnávačům zboží umožnila zvýšit kvalitu zobrazování jejich výsledků přes placený přístup k jejím „boxům“, ale Tribunál konstatoval, že taková služba byla podmíněna tím, že tyto srovnávače zboží změní svůj obchodní model, přestanou této společnosti přímo konkurovat a namísto toho se stanou jejími zákazníky.

II. Komise správně konstatovala existenci škodlivých účinků na hospodářskou soutěž

Tribunál odmítl argumenty, kterými společnost Google zpochybňovala části napadeného rozhodnutí týkající se **důsledků sporného jednání na provoz na internetu.** Tribunál v tomto ohledu zdůraznil, že v rámci těchto argumentů je zohledněn pouze dopad zobrazování výsledků ze srovnávače zboží společnosti Google a není v nich přihlédnuto k dopadu nepříznivého umístění výsledků z konkurenčních srovnávačů zboží v generických výsledcích. **Komise však svou kritiku zaměřila na kombinované účinky těchto dvou faktorů,** přičemž poukázala na celou řadu okolností, a to zejména na konkrétní údaje o návštěvnosti a na vzájemnou souvislost mezi viditelností určitého výsledku a návštěvností stránky, ze které tento výsledek pochází, a doložila tak existenci souvislosti mezi jednáním společnosti Google a celkovým poklesem návštěvnosti konkurenčních srovnávačů zboží směřující z jejich obecných stránek s výsledky vyhledávání a významným nárůstem návštěvnosti na jejím vlastním srovnávači zboží.

Co se týče **účinků sporného jednání na hospodářskou soutěž,** Tribunál připomněl, že ke zneužití dominantního postavení dochází tehdy, když dominantní podnik za použití prostředků odlišných od těch, které jsou používány při běžné soutěži, brání zachování daného stupně hospodářské soutěže nebo rozvoji této hospodářské soutěže, a že za účelem prokázání tohoto zneužití postačuje doložit, že jednání podniku je způsobitelné omezit hospodářskou soutěž. Ačkoliv Komise v této souvislosti musela analyzovat všechny relevantní okolnosti, včetně argumentů společnosti Google týkajících se skutečného vývoje trhů, nebyla povinna určit, k jakým konkrétním vylučujícím účinkům na trhu dochází. Tribunál v těchto souvislostech konstatoval, že poté, co Komise v daném případě zhodnotila konkrétní dopady dotčeného jednání na návštěvnost

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. listopadu 1998, Bronner ([C-7/97](#)), viz rovněž TZ [72/98](#).

srovnávačů zboží z obecných stránek s výsledky vyhledávání společnosti Google, dostačujícím způsobem prokázala, že tato návštěvnost představuje značnou část jejich celkové návštěvnosti, že tuto část nelze účinně nahradit žádnými jinými zdroji návštěvnosti, jako jsou reklamy (AdWords) nebo mobilní aplikace, a že tyto okolnosti mohou vést k zániku srovnávačů zboží, k omezení inovací na trhu a k zúžení možností volby pro spotřebitele, což jsou charakteristické znaky oslabené hospodářské soutěže.

Tribunál kromě toho odmítl argument společnosti Google, že hospodářská soutěž na trhu srovnávačů zboží byla i nadále účinná, jelikož jsou na něm přítomny **obchodní platformy**. Tribunál potvrdil analýzu Komise, podle níž se **tyto platformy na tomtéž trhu nenacházejí**. I když obě kategorie internetových stránek nabízí funkci vyhledávání zboží, neděje se tak za stejných podmínek a uživatelé – ať už se jedná o uživatele internetu nebo prodejce na internetu – je nepoužívají stejným způsobem, nýbrž přinejlepším jako doplněk. Tribunál se tudíž ztotožnil s názorem Komise, která konstatovala, že konkurenční tlak obchodních platform na společnost Google je slabý. Uvedl, že i kdyby se obchodní platformy na stejném trhu jako srovnávače zboží nacházely, zjištěný protisoutěžní účinek by postačoval k tomu, aby jednání společnosti Google mohlo být kvalifikováno jako zneužívající, jelikož ve všech dotčených zemích byla zasažena nezanedbatelná část trhu, a to trh srovnávačů zboží. Tribunál tedy **analýzu Komise ohledně trhu specializovaného vyhledávání za účelem srovnání zboží potvrdil**.

Tribunál měl naproti tomu za to, že Komise neprokázala, že jednání společnosti Google mělo být jen potenciální protisoutěžní účinky **na trh všeobecného vyhledávání**, a závěr o protiprávním jednání v souvislosti s tímto trhem proto zrušil.

III. Tribunál odmítl, že by jednání společnosti Google mělo případné objektivní opodstatnění

Ve snaze zpochybnit zneužívající povahu svého jednání se společnost Google dovolávala údajné prospěšnosti svého postupu pro hospodářskou soutěž, a to v tom smyslu, že tento postup zlepšil kvalitu služby vyhledávání, kterou poskytuje, a vyvážil vytlačující účinek vyvolaný sporným jednáním, a dále namítala, že rovné zacházení, které Komise v jejím chování postrádá, nemohla zajistit kvůli technickým omezením.

Tribunál tyto argumenty odmítl. Rozhodl, že ačkoliv algoritmy klasifikace generických výsledků nebo kritéria pro umístění a zobrazení specializovaných výsledků týkajících se zboží, které společnost Google používá, mohou jako takové představovat zlepšení její služby, jež je pro hospodářskou soutěž prospěšné, tato okolnost nemůže odůvodnit sporné jednání, tj. nerovné zacházení s výsledky ze srovnávače zboží společnosti Google a s výsledky z konkurenčních srovnávačů zboží. Tribunál měl dále za to, že **společnost Google neprokázala, že by toto jednání vedlo k nárůstu efektivnosti, který by vyvážil jeho negativní dopady na hospodářskou soutěž**.

IV. Tribunál na základě nového posouzení protiprávního jednání potvrdil výši sankce

Tribunál nakonec odmítl argumenty společnosti Google, která tvrdila, že jí neměla být uložena žádná sankce. Uložení sankce této společnosti nebránila ani skutečnost, že Komise analyzovala takový druh jednání z hlediska pravidel hospodářské soutěže poprvé, ani skutečnost, že Komise v jedné fázi řízení uvedla, že po společnosti Google nemůže požadovat, aby své jednání určitým způsobem pozměnila, nebo že je připravena pokusit se danou věc urovnat prostřednictvím závazků ze strany společnosti Google.

Poté, co Tribunál sám provedl skutkové posouzení za účelem určení výše sankce, konstatoval, že částečné zrušení napadeného rozhodnutí, omezené na trh všeobecného vyhledávání, nemá na výši pokuty vliv, jelikož Komise při určování základní částky pokuty nevzala v potaz hodnotu prodeje na tomto trhu. Tribunál dále poukázal na mimořádnou závažnost dotčeného protiprávního jednání, a ačkoliv zohlednil skutečnost, že zneužití nebylo prokázáno na trhu všeobecného vyhledávání, vzal do úvahy i to, že dotčené jednání bylo spácháno úmyslně, a nikoliv z nedbalosti. Na základě provedené analýzy Tribunál dospěl k závěru, že **výše peněžité sankce uložené společnosti Google musí být potvrzena**.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499